



**UNIVERSITATEA PEDAGOGICĂ DE STAT „ION CREANGĂ”**

**POLITICA UNIVERSITARĂ ÎN DOMENIUL  
ASIGURĂRII CALITĂȚII**

**CHIȘINĂU 2010**

Elaborată de Departamentul de Asigurare a Calității.

Discutată și Aprobată de Senatul Universității Pedagogice de Stat "Ion Creangă"

din Chișinău din 27 ianuarie 2010.



Rector:  
Prof. Univ. Dr. Călin Nicolae (Președintele Consiliului de Asigurare a Calității)

Autori:

Conf. Univ. Dr., Prorector, Barbăneagă Alexandra (Coordonator)

Lector Superior VASILE CLCERESCU (Consilier - Asigurarea Calității)

Asistență computerizată: Ina Revenco

## CUPRINS:

1	ÎNVĂȚĂMÂNTUL SUPERIOR ȘI PROCESUL DE LA BOLOGNA.....	2
2	STRATEGIA ÎNVĂȚĂMÂNTULUI SUPERIOR DIN MOLDOVA ÎN CONTEXTUL PROCESULUI DE LA BOLOGNA.....	7
3	MANAGEMENTUL ASIGURĂRII CALITĂȚII LA UNIVERSITATEA PEDAGOGICĂ DE STAT „ION CREANGĂ”.....	8
4	INFRASTRUCTURA ASIGURĂRII CALITĂȚII LA UNIVERSITATEA PEDAGOGICĂ DE STAT „ION CREANGĂ”.....	9
5	CONSILIUL DE ASIGURARE A CALITĂȚII AL UNIVERSITĂȚII PEDAGOGICE DE STAT „ION CREANGĂ”.....	13

## ÎNVĂȚĂMÎNTUL SUPERIOR ȘI PROCESUL DE LA BOLOGNA

### Principiile fundamentale de susținere a vocației Universității

1. Universitatea, în mijlocul unor societăți organizate diferit ca urmare a condițiilor geografice și a moștenirii istorice este o instituție autonomă care produce și transmite, în mod critic, cultura prin intermediul cercetării și al învățământului. Spre a răspunde necesităților lumii contemporane, universitatea trebuie să fie independentă, din punct de vedere moral și intelectual, de orice putere politică și economică.

2. În universități, activitatea didactică este inseparabilă de activitatea de cercetare, în scopul de a permite învățământului să urmeze evoluția necesităților și exigențelor atât ale societății cât și ale cunoașterii științifice

3. Libertatea cercetării, a învățământului și a formației fiind principiul fundamental al vieții universitare, din care rezultă că atât puterea de stat, cât și universitățile, fiecare în domeniul ei de competență, trebuie să garanteze și să promoveze respectarea acestei exigențe fundamentale.

Prin respingerea intoleranței și prin permanență spre dialog Universitatea este un loc de întâlnire privilegiat între profesori, care posedă capacitatea de a transmite cunoașterea și mijloacele de a dezvolta prin cercetare și inovație, și studenți, care au dreptul, voința și capacitatea de a și-o însuși.

4. Depozitarea a tradiției umanismului european, dar cu preocuparea constantă de a ajunge la cunoașterea universală. Universitatea, pentru a-și asuma misiunile, ignoră orice frontieră geografică sau politică și afirmă necesitatea imperioasă, pentru diferitele culturi, de a se cunoaște și de a se influența reciproc.

### Domeniul învățământului superior european (Declarație comună a Miniștrilor Educației din Europa, Bologna, 19 iunie 1999)

Procesul european a devenit o realitate concretă și relevantă în creștere pentru Uniune și cetățenii săi. Asistăm la o dezvoltare și o creștere a conștientizării în mare parte a lumii politice și academice și se manifestă nevoia publică de a stabili o Europă mai completă și în continuă căutare, care se axează în special pe construirea și consolidarea dimensiunilor sale intelectuale, culturale, sociale, științifice și tehnologice.

O Europă a cunoașterii este acum unanim recunoscută drept un factor de neînlocuit pentru dezvoltarea socială și umană și drept o componentă indispensabilă pentru consolidarea și îmbogățirea calității de a fi cetățean al Europei, capabilă de a oferi cetățenilor săi competențele necesare pentru a face față provocărilor noului mileniu, împreună cu conștientizarea ideii de a împărtăși valorile și de a aparține unui spațiu social și cultural comun

Declarația de la Sorbona, din 25 mai 1998, pune în prim-plan rolul central al universităților în dezvoltarea dimensiunilor culturale europene. Se pune accent pe crearea unei arii, a unui spațiu european pentru învățământul superior, ca un mod cheie de a promova mobilitatea cetățenilor și posibilitatea lor de a se angaja și de a lucra oriunde pe

continent, asigurându-i astfel și dezvoltarea.

Instituțiile europene de învățământ superior au acceptat provocarea de a juca un rol important în construirea spațiului european de învățământ superior, ca și în aplicarea principiilor stipulate în Bologna Magna Charta Universitatum, din 1988. Asigurarea unei mai bune compatibilități și a unei comparabilități a sistemelor de învățământ superior necesită o preocupare continuă pentru a fi realizate în totalitate.

#### Obiective:

- ✓ Adoptarea unui sistem de diplome ușor de comparat și, de asemenea, de recunoscut, prin implementarea ideii de completare a diplomei. r Adoptarea unui sistem bazat în mod esențial pe două cicluri, de subabsolvire și de absolvire. Accesul la al doilea ciclu va necesita completarea cu succes a studiilor din primul ciclu, care ar putea dura cel puțin trei ani. Al doilea ciclu ar trebui să ducă spre diploma de master și / sau de doctor, așa cum se întâmplă în multe țări ale Europei.
- ✓ Stabilirea unui sistem de credite - la fel ca sistemul ECTS - ca o manieră oportună de a promova ideea de mobilitate a studenților peste tot în lume. Creditele ar putea fi obținute și în contexte care nu implică învățământul superior, care includ învățarea pe tot parcursul vieții, ceea ce duce la recunoașterea lor de către universitățile în cauză.
- ✓ Promovarea mobilității prin depășirea obstacolelor către exercițiul efectiv al circulației libere, punându-se în special accent pe: accesul la studii și la oportunități de formare și serviciile legate de acestea (pentru studenți) și pentru profesori, cercetători și personalul administrativ, recunoașterea și valorificarea perioadelor petrecute în concursul european, prin cercetare, predare și formare, fără a fi prejudiciate drepturile lor statutare.
  - ✓ Promovarea cooperării europene în asigurarea calității unei viziuni legate de ideea de dezvoltării și metodologii comparabile.
- ✓ Formarea dimensiunilor necesare europene legate de învățământul superior, mai ales în ceea ce privește dezvoltarea curriculară, cooperarea inter-instituțională, schemele de mobilitate și programele integrate de studiu, formare și cercetare.

### Conturarea spațiului învățământului superior european (Convenția instituțiilor de învățământ superior din Europa, Salamanca, 29-30 martie 21)01)

Principalul scop al **Convenției de al Salamanca** a fost unul politic: instituțiile de învățământ superior au dorit să formuleze într-o manieră accesibilă obiectivele lor, principiile după care se conduc, cerințele majore și unele dificultăți care trebuie preîntâmpinate în drumul spre un „spațiu al învățământului superior european”

1. *Libertate și responsabilitate: extinderea puterii decizionale a universităților.*

Universitățile au nevoie de noi libertăți dacă se dorește ca ele să se poată adapta rapid la „schimbările din mediu”, și la noii parteneri locali, naționali și internaționali. Varietatea noilor sarcini necesită libertate de acțiune, ca singura cale spre o eficiență crescută. Aceasta solicită noi strategii de conducere, condiție de care depind abilitatea, flexibilitatea și independența instituției în plan strategic. Universitățile, ca entități legale, au nevoie de autonomie și vor fi responsabile de :

- planificarea strategică, stabilirea obiectivelor și a priorităților;
- alocarea fondurilor:
  - selectarea partenerilor, la nivel local, național și internațional, în cercetare și predare.
- managementul resurselor umane, în special angajarea profesorilor.
- stabilirea regulamentelor de admitere a studenților

2. *Capacitatea (le angajare pe piața europeană a muncii.* Programele de studiu trebuie să fie validate academic și, în același timp, relevante pentru piața muncii din momentul respectiv. Flexibilitatea curriculum-ului și a cursurilor, ca și diversificarea, respectarea diferitelor aptitudini și posibilitățile de angajare sunt condiții prealabile. Curriculum-ul trebuie să urmărească obiective bine definite. Capacitatea de angajare în muncă înseamnă, în context universitar, imaginație bine dezvoltată:

- capacitatea de a aborda și rezolva sistematic și metodic o problemă, aplicând cunoștințele însușite;
- capacitatea de a conduce procesul social, v

3. *Mobilitatea de învățământ superior.* Mobilitatea studenților și a profesorilor promovează capacitatea de a face față unui nou mediu de învățare și cultural și de a înțelege alte culturi. Aceasta reprezintă o necesitate în perspectiva globalizării de azi, dar promovează, de asemenea, coerența la nivel european și îmbogățirea orizontului științific. Condițiile necesare pentru mobilitate sunt

- creditele ECTS utilizate atât pentru transfer, cât și pentru, acumulare:
- o diplomă suplimentară;
- o abordare mai generoasă a problemei recunoașterii diplomelor;
- posibilitatea mobilității fizice și virtuale, fără ca unii să o înlocuiască pe cealaltă;
- disponibilități financiare pentru mobilitatea studenților și a profesorilor;
- transparența sistemului de asigurare a calității în toate domeniile de studiu

4 *Compatibilitatea: un cadru comun, dar flexibil al calificărilor.* Este necesar ca învățământul superior să fie structurat astfel ca după 3-4 ani (sau mai degrabă 180-240 ECTS) un student să fie eligibil pentru o diplomă de licență. Această diplomă ar trebui să conducă ori la angajarea imediată, ori la continuarea studiilor pentru a obține diploma de master. ECTS trebuie folosit de către universități nu doar pentru transferul de credite, ci și pentru acumularea de credite:

- prin oferirea de credite în urma evaluărilor (examenelor) susținute în cadrul sau în afara universității.
- receptivitatea la cerințele profesiilor reglementate și dreptul universităților de a decide dacă sunt acceptate sau nu creditele obținute în altă parte.

Asigurarea calității și certificarea calității. Internaționalizarea sistemelor de asigurare a calității este un răspuns necesar la tendințe ale actuale de globalizare și la

provocările constituirii spațiului de învățământ superior european.

Acreditarea este un răspuns la aceste provocări, iar mecanismele de asigurare a calității sunt condiții prealabile pentru dezvoltarea unor bune proceduri de acreditare.

6. *Competitivitatea în țară și în lume.* Competiția promovează calitatea și este astfel benefică pentru studenți. Dar universitățile au nevoie de o mai mare libertate de acțiune și de o schemă corectă de finanțare pentru a putea intra într-o competiție dreaptă. O mai mare diversitate a curriculum-ului va încuraja competiția. Creșterea competiției este necesară pentru a atrage studenți din alte țări. Cooperarea și competiția nu se exclud reciproc. Competiția înseamnă, în primul rând, calitatea științifică și nu poate fi redusă doar la un concept comercial. Europa trebuie să se aplece în postura de a atrage „cele mai luminate minți” din lume, dar acest lucru presupune eliminarea rapidă a reglementărilor necorespunzătoare privind piața muncii și imigrația. Competiția produce discuții la nivelul țărilor Europei (Est vs. Vest, Sud vs. Nord), existând pericolul unei concentrări a celor mai buni specialiști în partea centrală a continentului. Măsurile specifice ar putea fi:

- introducerea programelor de studii în principalele limbi ale lumii.
- un mai bun marketing în țările din afara Europei, dezvoltând piața educației și produsele autentice;
- crearea unor servicii adecvate pentru studenții străini, permițând instituțiilor europene de învățământ superior să fie percepute ca „gazde primitoare”;
- concurența cu alte continente, prin rețele strategice.

#### 1. Principii:

- **Autonomie cu responsabilitate;**
- **Educația ca responsabilitate publică;**
- **Învățământul superior bazat pe cercetare;**
- **Organizarea diversității;**

#### 2. Probleme - cheie

- **Calitatea - o condiție fundamentală;**
- **Construirea credibilității;**
- **Relevantă;**
- **Mobilitate;**
- **Compatibilitatea calificărilor studentului cu cele ale absolventului;**
- **Atractivitate.**

Către o arie europeană de învățământ superior (Comunicatul întâlnirii Miniștrilor Europeni responsabili de învățământul superior, Praga, 19 mai 2001)

Promovarea cooperării europene pentru asigurarea calității. Miniștrii au recunoscut rolul vital pe care îl joacă sistemele de asigurare a calității în asigurarea unor standarde de calitate și în facilitarea comparabilității calificărilor în Europa. Ei au încurajat, de asemenea, cooperarea mai strânsă între recunoașterea calificărilor și rețelele de asigurare a calității. Au subliniat nevoia unei cooperări strânse, în Europa, precum și a încrederii

reciproce și acceptării sistemelor naționale de asigurare a calității.

Mai departe, ei au încurajat universitățile și alte instituții de învățământ superior să disemineze exemple de practici pozitive și să conceapă scenarii pentru o acceptare mutuală a evaluării și a mecanismelor de acreditare și certificare. Miniștrii au făcut apel la universități și la alte instituții de învățământ superior, la agenții naționale și la Rețeaua Europeană de Asigurare a Calității în Învățământul Superior (ENQA), în cooperare cu organisme corespunzătoare din țările care nu sunt membre ale ENQA, pentru a colabora în stabilirea unui cadru comun de referință și de a disemina practicile bune.

**Învățarea pe tot parcursul vieții (educația permanentă).** Învățarea permanentă este un element esențial în aria învățământului superior european. În Europa viitorului, construită pe o economie și o societate bazată pe cunoaștere, strategiile de educație permanentă sunt necesare pentru a face față provocărilor competitivității și folosirii noilor tehnologii și pentru a îmbunătăți coeziunea socială, pentru a asigura oportunități egale și calitatea pieții.

**Instituțiile de învățământ superior și studenții.** Miniștrii au pus accentul pe faptul că implicarea universităților și a altor instituții de învățământ superior și a studenților - ca parteneri competenți, activi și constructivi în stabilirea și conturarea unei arii europene de învățământ superior, este necesară și binevenită. Instituțiile au demonstrat importanța pe care ei o acordă ideii de a crea o arie europeană de învățământ superior compatibilă și eficientă, dar în același timp și diversificată și adaptabilă. De asemenea, miniștrii au subliniat ideea calității drept condiție absolut necesară pentru încredere, relevanță, mobilitate, compatibilitate și atractivitate în aria europeană de învățământ superior. Ei au apreciat contribuția în ceea ce privește dezvoltarea programelor de studiu care combină calitatea academică cu relevanța, pentru creșterea capacității de angajare și au sugerat ca institutele de învățământ superior să joace un rol continuu și activ.

**Promovarea atractivității ariei de învățământ superior european.** Miniștrii au fost de acord asupra importanței care trebuie acordată creșterii atractivității învățământului superior european pentru studenții din Europa și din alte părți ale lumii. Comparabilitatea diplomelor europene de învățământ superior în toată lumea trebuie să fie sprijinită și îmbunătățită de către dezvoltarea unui cadru comun de calificări, ca și a unor mecanisme coerente de asigurare a calității și de acreditare și certificare și de eforturi mari pentru informare.

Calitatea învățământului superior și a cercetării a fost considerată drept un factor important pentru creșterea atractivității și competitivității internaționale a învățământului superior din Europa. Miniștrii au fost de acord că trebuie să se acorde o importanță mai mare pentru ca aria europeană de învățământ superior să beneficieze de instituții și programe cu diferite profiluri. Ei au cerut o creștere a colaborării țărilor europene în legătură cu posibilele implicații și perspective ale educației transnaționale.

#### **Realizarea spațiului învățământului superior european (Rezoluția Conferinței Miniștrilor responsabili pentru învățământul superior, Berlin, 19 septembrie 2003)**

**Asigurarea calității.** Calitatea învățământului Superior s-a dovedit a fi inima înființării învățământului Superior European. Miniștrii și-au luat angajamentul de a susține

dezvoltarea ulterioară a asigurării calitative la nivel instituțional, național și european. Ei au atras atenția asupra necesității dezvoltării mutuale a metodologiei unei asigurări calitative. Ei, de asemenea, au accentuat faptul că corespunzător principiilor autonomiei instituționale, responsabilitatea primară pentru asigurarea calitativă în învățământul superior aparține fiecărei instituții în parte și acesta asigură o responsabilitate reală sistemului academic în cadrul calității naționale. Prin urmare, ei au convenit asupra faptului că până în anul 2005 calitatea națională a sistemului de asigurare va include:

- Definiție:) responsabilității organizațiilor și instituțiilor implicate.
- Evaluarea programelor sau instituțiilor, inclusiv aprecierea internă și externă, participarea studenților și publicarea rezultatelor.
- Un sistem de acreditare, certificare sau de procedee comparative.
- Participarea și cooperarea internațională.

La nivel european, Miniștrii au apelat la ENQA prin reprezentanții săi în cooperare cu EUA, EURASIT și ESIB, pentru a dezvolta un șir de standarde convenite, procedee și regulamentul asigurării calității sau/și agenții lor sau organizațiilor acreditate, și de a raporta prin Grupul Continu Miniștrilor în anul 2005. Accentul se va pune pe experiență sau alte asociații de asigurare a calității.

#### **STRATEGIA ÎNVĂȚĂMÂNTULUI SUPERIOR DIN MOLDOVA ÎN CONTEXTUL PROCESULUI DE LA BOLOGNA**

Strategia învățământului superior din Moldova a stabilit orientările conceptuale și mecanismele de modernizare a învățământului superior prin prisma Procesului de la Bologna. Strategia are drept scop racordarea învățământului superior din Moldova la tendințele dezvoltării învățământului superior pe plan internațional în vederea integrării în spațiul universitar european și urmărește transformarea sistemului de învățământ superior în factor de asigurare a dezvoltării social-economice a țării.

**Calitatea învățământului superior - factorul determinant al calității vieții.** Societatea cunoașterii este, în primul rând, societatea calității. Politica calității este nucleul politicii educaționale și al reformării învățământului, inclusiv a celui superior. Calitatea învățământului este factorul dinamic al circuitului social al calității: calitatea învățământului calitatea omului - calitatea muncii - calitatea culturii - calitatea științei - calitatea vieții - calitatea intelectului social - calitatea omului. Deci, se impune managementul calității învățământului ca indicator și factor al îmbunătățirii calității vieții.

**Managementul calității.** Învățământul superior de calitate va trebui să se sprijine pe cele patru imperative stabilite de comisia Delors: a învăța să știi, a învăța să faci, a învăța să trăiești în comunitate, a învăța să fii. În contextul acestor imperative calitatea învățământului superior poate fi evaluată după următoarele criterii: calitatea cunoștințelor și competențelor generale și profesionale ale absolvenților, calitatea pregătirii profesionale a cadrelor didactice, calitatea cercetării științifice universitare, eficiența economică a învățământului superior. Calitatea învățământului superior este determinată de calitatea componentelor acestuia: calitatea resurselor, calitatea potențialului, calitatea proceselor, calitatea finalităților.

## MANAGEMENTUL ASIGURĂRII CALITĂȚII LA UNIVERSITATEA PEDAGOGICĂ DE STAT „ION CREANGĂ”

**Domeniu.** Datoria oricărei instituții din sistemul național de învățământ este de a asigura predarea, învățarea și cercetarea calitativă pentru a contribui la dezvoltarea personală și profesională, la bunăstarea societății și la dezvoltarea ei durabilă. Politicile și strategiile de asigurare a calității la Universitatea Pedagogică de Stat „Ion Creangă” vor fi permanent corelate cu orientările și acțiunile promovate la nivel național, european și internațional. Un învățământ superior calitativ este acela în care instituțiile și programele lor de studii:

- demonstrează capacități de realizare a obiectivelor planificate;
- satisfac exigențele și expectanțele beneficiarilor interni și externi;
- garantează realizarea standardelor de formare profesională a specialistului la profil/specialitate/specializare a standardului curricular și indicatorilor de calitate.

Asigurarea calității se bazează pe următoarele principii orientative:

- calitatea serviciilor educaționale oferite este o prioritate fundamentală pentru orice instituție de învățământ.
- Universitatea Pedagogică de Stat „Ion Creangă” asigură cadrul de realizare a calității serviciilor educaționale:
- formarea capacităților cognitive și a competențelor profesionale, asimilarea și practicarea consecventă a valorilor umane trebuie realizate pentru a contribui la dezvoltarea personală;
- Universitatea Pedagogică de Stat „Ion Creangă” funcționează astfel încât, prin calitatea serviciilor, să satisfacă încrederea publică și să se afirme ca un bun public.

Asigurarea calității se bazează pe metodologii diferențiate în funcție de lipul și nivelul de educație. Diferențierea pe tipuri și niveluri de învățământ a metodologiilor lor de asigurare a calității se face astfel încât acestea să fie compatibile între ele și să promoveze calitatea în întreg învățământul, conceptul ca sistem coerent. Asigurarea calității se face în sistemul de învățământ prin raportare la un set comun de standarde, norme și indicatori de performanță. Elaborarea standardelor, normelor și indicatorilor de performanță în sistemul național de învățământ are în vedere următoarele aspecte:

- calitatea sistemului de învățământ este demonstrată de eficiența educațională, care constă în mobilizarea de resurse interne și externe, cu scopul de a determina studenții să obțină rezultate cât mai bune în învățare, relevante pentru viitoarele lor ocupații și compatibile cu valorile unei societăți democratice bazate pe cunoaștere;
- calitatea serviciilor furnizorilor este demonstrată de capacitatea instituțională de organizare internă, de infrastructura disponibilă și de practicile de afirmare a unității, respectiv instituției de învățământ ca o organizație care învață permanent pentru a îndeplini obiectivele educaționale ce îi sunt specifice;
- calitatea procesului de instruire și de educare a studenților este demonstrată de rezultatele învățării, pe baza aplicării metodologiilor de dezvoltare a curriculumului, a metodelor de predare și învățare, a evaluării, examinării și certificării.

Cadrul instituțional al asigurării calității se referă la acele persoane care sunt responsabile de managementul calității, respectiv de asigurarea și evaluarea calității în educație.

**Managementul calității.** Calitatea este problema fundamentală a Universității Pedagogice de Stat „Ion Creangă” în condițiile presiunilor crescânde ale globalizării din perspectiva competitivității prin calificările conferite și a rezultatelor cercetării. Managementul asigurării calității a devenit o preocupare constantă a Universității Pedagogice de Stat „Ion Creangă” și se dezvoltă sistematic în strânsă legătură cu elaborarea procedurilor și mecanismelor de evaluare obiectivă. Aplicarea consecventă și generalizarea acestora au caracter director în dezvoltarea propriu-zisă a managementului calității. Obiectivele urmării în vederea asigurării calității se vor axa pe următoarele:

- Cercetarea și previzionarea evoluțiilor din mediul socio-economic astfel încât să fie identificate cerințele în domeniul pregătirii universitare;
  - Definirea explicită a obiectivelor pentru fiecare profil/specialitate/specializare și pentru fiecare disciplină.
  - Structurarea procesuală a activităților în vederea atingerii obiectivelor de pregătire și formare a studenților.
  - Evaluarea, monitorizarea, analiza și corectarea pe toată perioada de pregătire a studenților de la admitere la absolvire în raport cu obiectivele propuse;
  - Îmbunătățirea continuă a calității pregătirii cadrelor didactice și a condițiilor în vederea satisfacerii cerințelor stabilite pentru pregătirea și formarea studenților;
- Realizarea unei culturi pro-calitate în universitate.

## INFRASTRUCTURA ASIGURĂRII CALITĂȚII

### CAPITOLUL I. CADRUL GENERAL

**Art. 1.** în cadrul Universității Pedagogice de Stat „Ion Creangă”. Administrația, Consiliul de Asigurare a Calității și Departamentul de Asigurare a Calității stabilesc strategia și politica în domeniul calității.

**Art. 2.** Administrația Universității Pedagogice de Stat „Ion Creangă” își asumă rolul de îmbunătățire a funcției calității în Universitate.

**Art. 3.** Funcțiunile de realizare a calității acționează la nivel de universitate, în general, și la nivel de facultate și catedre, în particular, prin supervizarea Departamentului de Asigurare a Calității și a Administrației Universității Pedagogice de Stat „Ion Creangă”.

**Art. 4.** Departamentul de Asigurare a Calității și Administrația Universității Pedagogice de Stat „Ion Creangă” se găsesc într-o relație metodologică cu celelalte funcțiuni ale universității. Ea reprezintă însăși cheia funcționării sistemului de asigurare a calității.

**Art. 5.** Departamentul de Asigurare a Calității a fost înființat în cadrul Universității Pedagogice de Stat „Ion Creangă” în anul 2003, în vederea oferirii serviciului de asigurare a calității pentru universitate. Departamentul de Asigurare a Calității reprezintă o structură funcțională de suport pentru universitate cu o metodologie autonomă cu resurse umane minime, necesare asigurării calității și cu un regulament propriu de funcționare.

**Art. 6.** Departamentul de Asigurare a Calității este responsabil pentru a asigura realizarea anumitor standarde adecvate domeniului și specializării, ca o educație de calitate să fie oferită tuturor studenților

**Art. 7.** Misiune. Ca dimensiune intrinsecă, responsabilitatea Departamentului de Asigurare a Calității este să protejeze interesele studenților în vederea formării abilităților, centrate pe diverse competențe și pe dezvoltarea capacității de integrare a cunoștințelor și abilităților în cadrul specialității la absolvirea universității, conform standardelor corespunzătoare și să

asigure o îmbunătățire constantă a managementului calității din învățământul superior Ca dimensiune extrinsecă, responsabilitatea Departamentului de Asigurare a Calității constă în trasarea politicilor și direcțiilor de asigurare optime a calității pe baza practicilor europene, reieșind din strategia națională de dezvoltare a învățământului superior.

Art. 8. Obiective. Pentru a-și îndeplini misiunea, Departamentul de Asigurare a Calității acționează în colaborare cu administrația universității, cadrele didactice, studenții și factorii de decizie din câmpul forței de muncă, pentru ca să:

- protejeze interesul studentului și al publicului larg pentru menținerea standardelor calității și academice;
- comunice informația despre standardele academice de formare profesională inițială în învățământul universitar și postuniversitar la nivel de profil, specialitate, specializare și standard curricular pe discipline aparte și despre calitatea opțiunii studenților;
- satisfacă cerințele și expectanțele tuturor partenerilor: clienți, candidați, studenți, câmpul forței de muncă, angajatori, ministere, respectând reglementările în vigoare de utilizare optimă a resurselor umane și materiale;
- îmbunătățească asigurarea și managementul standardelor și calității și să promoveze o comprehensiune extensivă a valoni calității și standardelor asigurate

Art. 9. Valori:

- importanța învățământului superior;
- conferirea de titluri sau/și de calificări;
- importanța responsabilităților instituțiilor superioare;
- validitatea interesului public față de învățământul superior.

Art. 10. Standarde. Respectarea standardelor de formare generală a specialistului de formare profesională la profil, specialitate, specializare și a standardelor curriculare v a permite: integritate:

- profesionalism;
- justificare;
- transparență;
- deschidere.

Art. 11. Departamentul de Asigurare a Calității caută să asigure calitatea în baza a trei direcții esențiale;

- Standardele finalităților;
- Calitatea posibilităților de învățare;
- Managementul instituțional al standardelor și calității.

## CAPITOLUL II. STRUCTURA ORGANIZATORICĂ A ASIGURĂRII CALITĂȚII

Art. 12. Managerial și structural asigurarea calității se realizează la Fiecare nivel al instituției de către conducătorul fiecărei trepte (rectorul - la nivel de universitate, decanul - la facultate, șeful de catedră - la catedră).

Art. 13. Componentele de bază ale structurii de asigurare a calității sunt:

- La nivel de universitate - Consiliul de Asigurare a Calității și Departamentul de Asigurare a Calității (aprobat prin ordinul Rectorului la propunerea Senatului).
- La nivel de decanat - Comisia de Asigurare a Calității (aprobată prin ordinul

Rectorului la propunerea Decanatului și a Consiliului Facultății).

- La nivel de catedră - Comitetul de Asigurare a Calității (aprobată prin ordinul Rectorului la propunerea șefului de catedră și a deciziei Catedrei)

Art. 14. Organigrama de Asigurare a Calității și încadrarea Departamentului de Asigurare a Calității în cadrul infrastructurii universitare a calității se atașează în Anexa 1.

## CAPITOLUL III. RESPONSABILITĂȚI

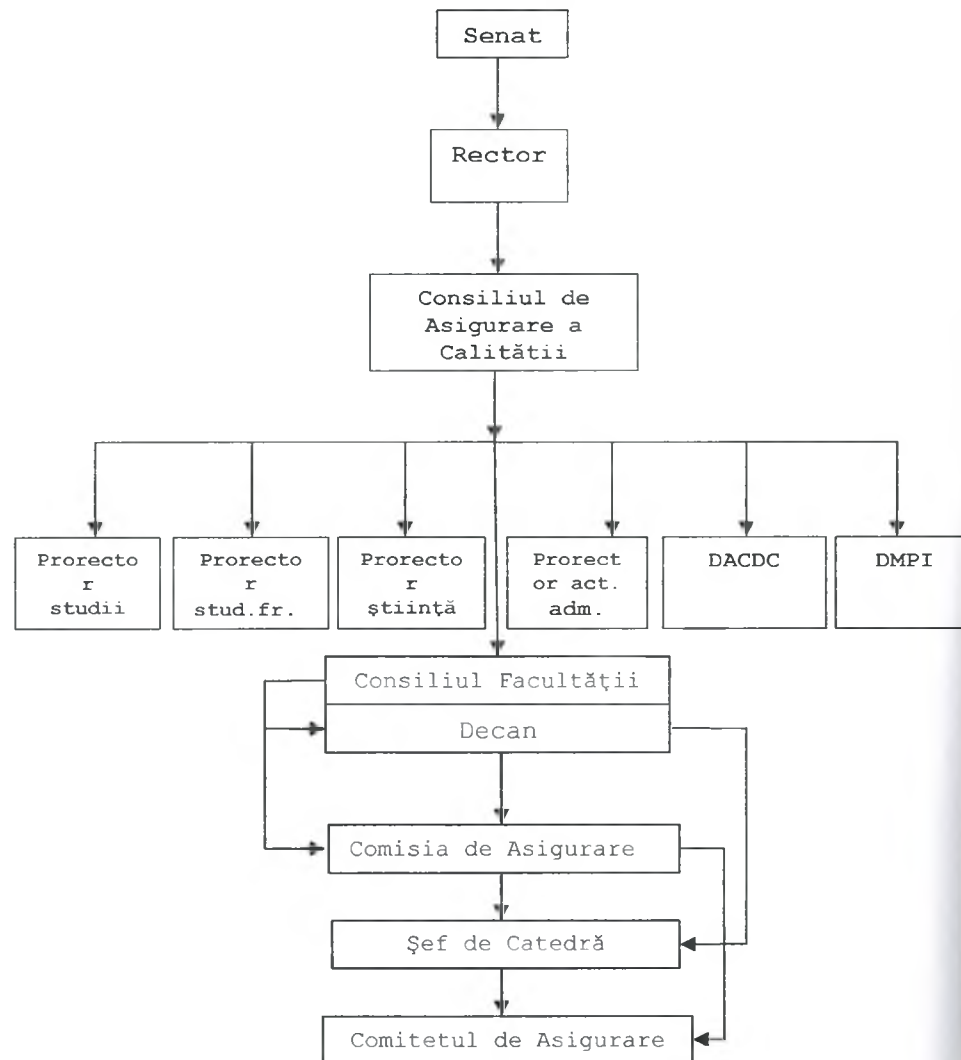
Art. 15. La nivel de universitate atribuțiile cu privire la asigurarea calității sunt:

- Managementul Calității se realizează și se dirijează de Rector prin stabilirea strategiei, politicilor, priorităților și obiectivelor în domeniul calității, urmând aplicarea lor în cadrul instituției;
- Prorectorii dirijează și sunt responsabili de proiectările, implementările și îmbunătățirile în domeniul asigurării calității.
- Consiliul de Asigurare a Calității reprezintă un organ universitar colectiv cu funcție consultativă care stabilește, analizează și recomandă decizii și propuneri în domeniul asigurării calității. Consiliul de Asigurare a Calității este prezidat de Rector fiind asistat de Departamentul de Asigurare a calității. Competențele Consiliului de Asigurare a Calității sunt stabilite de către Rector.
- Departamentul de Asigurare a Calității constituie o structură a cărei funcție executivă rezidă în suportul asigurării calității universitare ca rezultat al analizei experiențelor, practicilor europene și internaționale de optimizare a calității, beneficiind de minime resurse umane necesare pentru promovarea politicii universitare întru îmbunătățirea calității la nivelul următoarelor cadre: organizatoric și administrativ, de creștere a responsabilității predării, de sprijinire și încurajare în procesul de învățare și de optimizare a utilizării cuantificate a rețelilor bazei materiale.
- Departamentul de Asigurare a Calității, la nivel de management universitar între rectorat și decanate, se face responsabil de investirea în practică și consolidare a procesului de reforme în concordanță cu evoluția universității, a învățământului național și a celui european.
- Șeful Departamentului de Asigurare a Calității este reprezentantul Rectorului în domeniul asigurării calității.
- Șeful Departamentului de Asigurare a Calității are responsabilitatea și autoritatea în vederea promovării strategiei, politicilor, priorităților și obiectivelor în domeniul asigurării calității pentru îmbunătățirea procesului educațional.
- Departamentul de Asigurare a Calității funcționează în baza unui plan propriu de activități generale și specifice de asigurare a calității la nivel universitar

Art. 16. La nivel de facultate atribuțiile cu privire la asigurarea calității sunt:

- Managementul calității se realizează și este dirijat de către decan care urmărește implementarea strategiei, politicilor, priorităților și obiectivelor în domeniul calității, aplicând aspectele generale și cele particulare.
- Comisia de asigurare a calității reprezintă un organ de lucru la nivelul facultății, având un rol similar cu cel al Consiliului de Asigurare a Calității la nivel universitar.

## ORGANIGRAMA sistemului de asigurare a calității în UPSC



- în componența Comisiei de asigurare a calității intră decanul, prodecanii, șefii de catedră și șeful comisiei metodice de la facultate
- Comisia de asigurare a calității funcționează în baza unui plan propriu de activități specifice de asigurare a calității la nivel de facultate.

Art. 17. La nivel de catedră atribuțiile cu privire la asigurarea calității sunt:

- Șeful de catedră este investit cu autoritatea și responsabilitatea totală cu privire la calitatea tuturor proceselor care se desfășoară în cadrul catedrei.
- În interiorul catedrei se instituie Comitetul de Asigurare a Calității care răspunde de calitatea întregului proces educațional și pentru realizarea obiectivelor generale și specifice ale catedrei
- În componența Comitetului de asigurare a calității intră șeful de catedră și 2 - 5 persoane (în dependență de numărul de unități la catedră).
- Comitetul de Asigurare a Calității funcționează în baza unui plan propriu de activități specifice de asigurare a calității la nivel de catedră.

### CAPITOLUL IV. DISPOZIȚII FINALE

Art. 18. Strategia politică și dispozițiile de asigurare a calității sunt gestionate de către Departamentul de Asigurare a Calității.

### CONSILIUL DE ASIGURARE A CALITĂȚII AL UNIVERSITĂȚII PEDAGOGICE DE STAT „ION CREANGĂ”

**Consiliul de Asigurare a Calității** reprezintă organul universitar consultativ al Senatului în domeniul calității. Din componența Consiliului de Asigurare a Calității fac parte: rectorul, prorectorii, decanii, șefii subdiviziunilor de asigurare a calității, metodică - didactice și de studii.

**Misiunea Consiliului de Asigurare a Calității:** elaborarea conceptuală a strategiei și politicilor de asigurare a calității la Universitatea Pedagogică de Stat „Ion Creangă” ajustată și îmbunătățită continuu conform priorităților învățământului superior național și european.

#### Obiective generale:

- Stabilirea strategiei de asigurare a calității.
- Stabilirea politicii de asigurare a calității.
- Identificarea modului de integrare de asigurare a calității în managementul universitar

#### Competențe și responsabilități.

- Consiliul de Asigurare a Calității este un organ consultativ în domeniul calității.
- Consiliul de Asigurare a Calității este prezidat și condus de către Rector.
- Consiliul de Asigurare a Calității este convocat de către Rector pentru rezolvarea problemelor specifice domeniului calității.
- Deciziile Consiliului de Asigurare a Calității se implementează la nivel universitar de către Rectorat și Departamentul de Asigurare a Calității, la nivel de facultate - de Decan și Comisia de Asigurare a Calității, la nivel de catedră - de Șeful de catedră și de Comitetul de Asigurare a Calității.